

MICHAELA ZAMARI

NIČ
OD TOHO
nečakaj
... A DOSTANEŠ VŠETKO!

Tento príbeh sa ako celok nikdy nestal.
Všetky mená postáv a udalosti v tomto príbehu
sú vymyslené. Akákoľvek podobnosť
s realitou je čisto náhodná.

Copyright © Michaela Zamari 2024
Cover design © Michaela Vysloužilová 2024
Cover photo © depositphotos
Slovak Edition © Michaela Zamari 2024
ISBN: 978-80-69035-02-7 (viazaná kniha)

PDF: 978-80-69035-03-4
EPUB: 978-80-69035-04-1
MOBI: 978-80-69035-05-8

Prajem príjemný čitateľský zážitok
a pohodlné túlavé topánky,
ktoré človeka vždy privedú na správne miesto.

M.

Playlist ku knihe

Cry To Me (Solomon Burke) – Marc Broussard
Don't Stop Believin' – Teddy Swims
Sex To Me – Charlotte Cardin
Come Away – Sons Of The East
Breaking The Rules – Jack Savoretti
Brand New Light – RIVVRS
You Were There For Me – Henry Moodie
Chasing The Light – The Same
October – Feverkin
Brother – Zubi
Never Be Another – Delilah
Fire In My Head – Two Feet
ilomilo – MBNN & Rowald Steyn (Billie Eilish)
Used To Be Young – Miley Cyrus
Fool Me Once – Olivia Addams
Battle Symphony – Linkin Park
I'm Ready – AJR
Taste – Tyga ft. Offset
Carry On – The Score & AWOLNATION
FCKNG PRBLM PAY REMIX – DJ Yaksha feat. Majk Spirit,
Ben Cristovao, Delik, Otecko
Stuck On You (Cover) – Dave Fenley
Smile – Friends & I
Howling at the Moon – Mike Posner, salem ilese

West Coast – Imagine Dragons
Ne Me Quitte Pas (Cover) – Wyclef Jean
Creep (Cover) – Caitlin Koch
Always Remember Us This Way (Extended Remix) –
Roger Beck
Addicted – Milky Chance
Trust – SWIM (dynmk)
Falling – Nando Fortunato
Rebirth – Yaima
Summer Of Love – Deepend, Kenzie Cates
Hiding – AVAION
Lost – Frank Ocean
Milamores – Sofía Reyes, Gera MX
Never Get Over You – MIKOLAS
Time of the Season – Haley Reinhart ft. Casey Abrams
Body to Body – Sture Zetterberg feat. Andrew Shubin
In love – Gamma Skies
Light Of Your Grace (Live at Monte Sahaja) – Mollie
Mendoza, Sam Garrett
Same Old Lies – Zubi, Anatu, Andras Kallay Saunders
Cuarzo – Lila Frascara
Hurricane – Cannons
Wish You Were Here – Lukas Graham feat. Khalid
Back To The Moon (Live Acoustic Performance) –
Jonathan Roy
Better Days – Dermot Kennedy
Bad Blood – Brooklyn Duo (Taylor Swift Piano/Cello Cover)
Sharp Edges – Linkin Park
Borrowed Time – Wyclef Jean
I'll Be Ok (If You Stay) – Julia Carbajal
Love Maria – Crazy Loop
You & I – Rita Ora
Look You In The Eye – Verdiblume
Riptide (cover) – TWOPILOTS
Give You Love – Jessica Mauboy feat. Jason Derulo
I Don't Remember Me (Before You) – Brothers Osborne
Emelie – Mondays ft. Melker
We Are (Live in Carré Amsterdam) – HAEVN

Tento príbeh venujem každému, kto verí v zázraky.

Aj Tebe, ak na ne práve začínaš veriť.

A nech sa Ti stane niečo nečakané.

Prijemne nečakané...

A ešte pani Vlastičke,

jednej z mojich najstarších verných čitateľiek.

Prológ

„Kašlem na to. Môžem kašľať aj naňho. Nikam nejdem,“ rozhorčujem sa do telefónu. Taká som vytočená, že pohľadom prepaľujem oblúbený kufor v skrini.

„Kašli naňho, ale nekašli na výlet. Vždy som chcela ísť do Škótska, ty zasa do Edinburghu a Glasgowa. Obe sme drelí a verím, že čoskoro niekam spoločne vyrazíme, ale moja situácia ma teraz do sveta nepustí, veď vieš. Takto sa tam dostane aspoň jedna z nás,“ presviedča ma Sofi a ja viem, že má pravdu. Sofi znie ako meno pre nevinnú bábiku, v skutočnosti je však riadna drsniačka a s nikým sa nepára fyzicky ani slovne. „Posledné roky si šetrila na cestovanie. Je čas oplieskať úspory a investovať do nezapomenuteľných zážitkov,“ pripomenie mi.

Stále zízam na prázdnu príručnú batožinu a v duchu ďakujem za svoju najlepšiu kamarátku.

„To áno,“ dám jej za pravdu a vyčerpane vydýchnem, „no pôjdem tam inokedy. Možno aj s tebou, keď tá šéf prestane dusiť a dopraje ti dovolenku. Prepadne mi sotva sto eur, to ma nezruinuje. Napíšem ďalší hit,“ odfrknem ironicky. „Možno mi to dokonca uchráni pár rokov života, lebo sa prestanem stresovať z opätovného stretnutia s *ním*. Ubytko viem do polnoci odvolať.“

Sofi si tiež povzdychne. Nie som si istá, či posmešne alebo zúfalo. „Zamýšľala si sa nad tým, prečo si to ešte neurobila?“

Trafí klinček po hlavičke. Vždy vie nájsť tie správne slová. Alebo nepriestrelné argumenty.

Minimálne pre mňa. A keď práve neriešim dilemu mileneckého charakteru, tak aj ja pre ňu.

„Pretože v kútiku duše si nechcem nechať ujst' príležitosť...“ zamrmlam skôr sama pre seba.

Zjavne nie dost' potichu.

„Príležitosť. Presne!“

Priam vidím, ako si vo svojej spálni pred zrkadlom ukazuje víťazné gesto.

Ešte ale nemá vyhraté. Či skôr ja.

„Vidieť Edinburgh, samozrejme,“ dodám, aby bolo jasno.

„Samozrejme,“ začujem, ako potláča smiech. Potvora.

„Aspoň priznaj, že ti ide o magnetku,“ pokúsím sa uvoľniť atmosféru nášho rozhovoru.

„No vlastne nejde. Skôr o prútik.“

Vybuchnem do smiechu.

„Prútik? Myslela som, že s pánom dokonalým už všetko funguje, ako má,“ podpichnem ju.

„Ježiši, nie taký prútik, ty koza,“ zvozí ma. Ja sa už nehanebne zabávam na jej účet. „V Edinburghu je obchodík so suvenírmi z Harryho Pottera. Aj s prútikmi,“ pokračuje krotko. „Jeden by si svojej extra chápavej a vždy pri tebe stojacej kamoške mohla doniesť. Zmestí sa aj do príručnej batožiny.“

To dievča za každých okolností myslí dvadsať krokov dopredu.

Šialená fanúšička toho okuliarnatého čarodejníka.

Toto s *ním* mala spoločné.

Vlastne ho ako jediná spoznala aj osobne. Ako jediná spomedzi mojich priateľov nás zažila, keď sme sa nemuseli pretvarovať ani nič tajiť. Akoby to bolo v minulom tisícročí...

„Vieš čo,“ na znak kapitulácie rozpažím aspoň ruku, ktorou nedržím mobil. „Dobre.“

Táto ženská prišla z opačnej strany krajiny, len aby mi pomohla presťahovať sa za jediný víkend. Mohla oddychovať od práce, odletieť si trebárs do Londýna a sama si kúpiť ten podivný prútik, ale ona prišla za mnou a celý víkend triedila, vyhadzovala a balila moje haraburdy.

Prišla aj baliť knihy, ku ktorým som napísala soundtrack a sama mi ho naspievala. V podstate zadarmo!

Ak mám využiť letenku a zarezervované ubytko za stovky eur len preto, aby ona mala svoj prútik, urobím to!!!

Nič od toho nečakaj... a dostaneš všetko!

„Akože čo dobre?“ pýta sa zmätene. „Končíš s počúvaním mojich perfektných a kreatívnych presvedčacích argumentov?“

Pousmejem sa.

„Ak nimi nazývaš citové vydieranie, tak áno. Pôjdem tam.“

Moje obvinenie nekomentuje.

„A to len tak?“

„Už skoro hodinu ma presvedčaš, nech sa idem baliť. Vážne ti to príde *ako len tak*?“ neubráním sa smiechu.

„Nie, veru, máš pravdu, zhltna si hodinu môjho času, to chce prútik aj kľúčenku.“

„Vedela som, že kľúčenky sa nevzdáš,“ zvýsknem víťazoslávne. „Ale nejde len o teba, nenamýšľaj si.“

„Tak čo ťa teda presvedčilo?“

„Zajtra by som to mala dostať,“ nadhodím ďalší argument, aby mi nespýšnela. „Môj cyklus si od začiatku roka chodí, ako sa mu zachce. Ak si teda pamätá moju periódu, vykašle sa na výlet, lebo aj tak by si pravdepodobne nezatrkal.“ Posledné slovo vyplujem s náležitým opovrhnutím.

„Ešte popracujeme na tvojej účte k slovu trtkat,“ prehodí nonšalantne, „ale vážne tomu veríš? Ved' vás nezastavila ani perióda.“

To je pravda. Sex s ním bol ako lucidné snívanie. Nemala som žiadne zábrany a užívala si to.

„Dobre, sústredme sa na fakt, že je nevyspytateľný, ale z toho, čo o ňom vieme, tak má slabú sebareflexiu a vie sa správať ako predposratý. Prepadne mu len letenka. Všetky ubytká som rezervovala ja. Čiže čo z toho vyplýva?“ spýtam sa nabudene. Stále sa s touto bizarnou situáciou vyrovnávam. No aspoň jeden z nás by sa mohol správať dospelo. Beriem to na seba a rovnakoospelácky do toho vložím štipku nadšenia. „Čaká ma prvý výlet v tej najlepšej spoločnosti!“

„Nebudem to brať osobne, ale... snažím sa pochopiť, ako si to všetko nechá preklíznúť pomedzi prsty. Ešte keď k tomu môže mať pravidelný a skvelý sex. Nedáva to zmysel, je predsa chlap.“

Jej slová ma vrátia nazad.

Naozaj to nedáva zmysel a sex sme mali ukážkový. Celé tri mesiace nás len máločo dokázalo skrotiť. Nemali sme žiadnu stopku. Ani tú červenú. Síce to ten prvý raz v kúpeľni vyzeralo ako v horore, ale tých pár sekúnd a následný smiech... na to sa nedá zabudnúť.

Premôže ma nostalgia. „Bolo vzácné vidieť ho takého uvoľneného.“

„No dobre,“ odkašle si a ja si uvedomím, že som to všetko povedala nahlas, „tuším som dostala viac informácií, ako som chcela.“

Obe sa zasmejeme. Sme k sebe maximálne otvorené aj v tých najintímnejších témach, ale nie vždy zachádzame do úplných detailov.

„Prepáč, fakt sme boli nadržaní a nezastaviteľní.“

„Fajn, už ťa nechám, nech sa môžeš pobaliť, ale pripomeň mi, prečo sa to vaše *nadržaní a nezastaviteľní*... zastavilo?“

Pretočím oči. „Pretože som namiesto tvojho obľúbeného slova *trtkat'* použila jedno skazonosné zakázané slovíčko.“

Znechutene tľoskne jazykom. „A pre to jedno slovo sa s tebou rozišiel?“

Tá otázka ma bodne do žalúdka.

„Nerozišiel,“ pripomeniem nám obom. „My sme spolu nechodili...“

O dvadsaťdva hodín stojím zbalená vo vestibule bratislavského letiska a opäť mám so sebou svoju morálnu podporu.

Odkedy na mobile pribudla funkcia hlasoviek, tak sme si nevolali, ako je rok dlhý.

Zrazu prepisujeme našu históriu už druhým telefonátom za dvadsaťštyri hodín.

„Ach, Lesi,“ vzdychne Sofi, „keby som mohla, hneď ho nahradím. Veď vieš... Hocikedy píš alebo hlasovkuj. A určite mi posielaj fotky. Budem čakať na sexi Škóta v sukni. A chcem si vybrať suvení. Kľúčenka bola príliš prchké rozhodnutie. Alebo vyberiem ten tvoj. Zapneš si tam zoznamku?“

Nič od toho nečakaj... a dostaneš všetko!

Od srdca sa zasmejem. Naozaj jej mohlo zísť na um čosi také?

„Nie,“ poviem ešte v dozvukoch záchvatu smiechu, „ani mi nenapadne.“

„Prečo nie?“ spýta sa zarazene. „Škóti sú čiastočne pokresťančení, to by mohlo prejsť aj u rodičov.“

Ona to fakt myslí vážne?

„Pretože už budem mať na Edinburgh a Glasgow bez-tak málo času, nemienim z neho plytvat' na triedenie cha-lanov v zoznamke. Určite by tam bolo nemálo migrantov, ktorí by medzi mňa a mamu mohli vraziť ďalší mlčanlivý klin,“ spomeniem si na udalosti z minulého roka a strasie ma od znechutenia.

„A veľa sexi Škótov či Angličanov,“ skočí mi do reči.

„A zabralo by to veeľa času, preto by som tam radšej letela s jedným zadubeným sexi Slovákom,“ dodám jed-ným dychom.

„Možno sa oddubí,“ konštatuje slniečkarsky.

„Také slovo neexistuje.“

Počujem ťažký povzdych, kým znovu prehovorí. „Ja by som povedala, že ani chalan, ktorý si ťa nechá ujsť len preto, že si sa s ním chcela pomilovať a myslela si sexo-vať, tiež neexistuje a vidíš, aká je realita prašivá. Všetko je možné.“

„Hej, a čarovné a nečakane príjemné, všakže?“ pripo-meniem jej Silvester a nezvyčajné želanie, ktoré všetko odštartovalo.

„Presne,“ odvetí spokojne. „Takže naštartuj zoznamku, otvor myseľ a poslušaj svoju intuíciu. Či už stráviš čas s nie-kým novým, staronovým alebo so sebou, želám ti magický výlet.“

„Ďakujem, ty Teodora,“ usmejem sa o poznanie vesel-šie. „Tiež maj super Veľkú noc.“

„Bude veľká, ak sa pán dokonalý konečne odhodlá byť akčný,“ zaúpie a prezývku, ktorú som jej kamarátovi s vý-hodami dala, vysloví so sarkastickým podtónom.

„Ou, ešte stále nevieme, či má veľké aj niečo iné, než len ruky a chodidlá?“

„Och, vieme,“ zastoná. „A to je ten problém. Vedieť to a nemať k tomu prístup je veľký trest. Nevieť, za čo ma karma trestá.“

„To nie je karma, ale džentlmen.“

„Chod' do čerta s takými rečami.“

„Stačí do Edinburghu?“ provokujem ju. „Už by som veru mala ísť, aby mi to neuletelo.“

„Utekaj, šťastie nečaká!“

Uškrniem sa a chcem ju podpichnúť, že s takými vyhláseniami by mohla skladať hudbu aj bezo mňa, no čas naozaj pokročil.

Naznačím ústami bozk, aj keď počuť môže iba cmuknutie, a rozlúčime sa.

„Slečna, tú fľašu treba vyhodit',“ upozorní ma chlapík pred bezpečnostnou kontrolou.

Dopijem z nej vodu a prázdnu fľašu zahodím do nádoby na plast.

Spomeniem si na cestu autobusom na letisko spred telefonátu so Sofi.

Prisadla si ku mne spolužiačka zo základnej školy, s ktorou sme sa nevideli celé roky.

Aj by som na náš rozhovor zabudla, lebo v jej živote sa neudialo nič, pri čom by som v duchu zapískala a obdivovala, kam to dotiahla. Hoci mala môj obdiv, lebo sa dokázala starať o tri deti a nezblázniť sa z deväťročnej materskej.

No vďaka nej som si čosi uvedomila. Keď spomenula, že večer padne unavená pred televíziu, pretože chce uniknúť od reality, a na nič iné nemá energiu, pocítila som vďačnosť, že ja to tak nemám.

Namiesto káblovky radšej čítam, tvorím hudbu a vymýšľam, kam by som mohla vycestovať.

Áno, nemám deti, zatiaľ, ale vybuďovala som si realitu, z ktorej nechcem unikať.

A to je, namojveru, veľká vec!

Zároveň sa myšlienkami vrátim ešte k jednej vete z nášho rozhovoru, ktorou spolužiačka zaujala moju pozornosť.

Nič od toho nečakaj... a dostaneš všetko!

Vraj kdesi čítala alebo počula, že pre psychohygienu je skvelá intuitívna cesta.

Ísť len tak na prechádzku, asi radšej po meste, než po lese, zabočiť doľava alebo doprava, pokračovať či na chvíľu zastaviť. V krátkosti povedané – ísť tam, kam človeka zavedie intuícia.

Zaumienila som si, že to v Edinburghu vyskúšam, ak... sa ku mne nakoniec nepridá žiadny *sparingpartner*. Síce sa mi páči moja realita, ale nebudem klamať, že s tým sexi, milým a vtipným mužom by sa mi nepáčila ešte viac.

Na kontrole ani v letiskovej hale ho však nevidím.

Nesedí ani vedľa mňa v lietadle, pričom sme spolu investovali do miesteniek.

Viem to, lebo vedľa mňa sedí nejaká cudzia žena, ktorá sa nezmohla ani na zdvorilý úsmev, keď ma púšťala sadnúť si k oknu.

Zhasne aj moja posledná nádej, že by predsa len prišiel. A to všetko pre jedno poondiate slovo.

*Ak neobl'ubuješ úvod, spoznávanie sa,
počiatočné podpichovanie, niekedy otravné fázy
rodiaceho sa vzťahu, inokedy vášnivé vzplanutia
plné živočíšnosti, pokojne preskoč na 17. kapitolu.*

*Cestuj rovno do Škótska
a sem sa môžeš kedykoľvek vrátiť.*

*Alebo sa pohodlne usad'
a uži si to od začiatku...*

1. kapitola

Pred tromi mesiacmi

Včera som sa z rozčítanej romantickej knihy dozvedela, že prvý Silvester sa vo svete oslavuje v čase, keď je u nás na Slovensku len jedenásť hodín doobeda, a v rozpätiach hodín, niekedy minút, sa bujaré oslavy na našej planéte odštartujú viac než tridsaťpäťkrát.

Musela som si to dať do príbehu na instagrame, taká som tým bola ohúrená.

Nemám miliónový účet a nie som žiadna veľká influencerka, ale milujem hudbu aj knihy a dvadsaťsedemtisíc sledovateľov som získala tak, že tieto svoje dve záľuby spájam.

Preto som zverejnila skrútený zoznam, ak by si niekto ďalší chcel štrngat' a oslavovať s inými časovými pásmami.

Kým odídem z domu oslavovať v našej časovej zóne, zareaguje mi na príbeh hlasovkou moja krvná skupina a spriaznená duša v jednom.

„Mohla si toto spraviť? Prečo si ten príspevok so zoznamom nedala včera? Robila som teraz zapekané bagetky a chcela som si k tomu naliať niečo dobré. Vravím si, že ešte je málo hodín, tak som si zacvičila, a potom som otvorila instagram a tam toto? Mohla som začať už o jedenástej, dokeľu,“ frfle Sofi a mne hneď skrúca kútiky úst.

Stážuje sa, že si vďaka mne zacvičila?

„No dobre, ďakujem ti za vzácne info, aj keď trochu neskoro, ale... z tohto viem, prečo sa my dve kamarátíme... nie, to znie debilne, myslela som to tak, že hocikto

by niečo také do storky nezverejnil a zrejme ani nepochopil, že podme piť teraz o jedenástej, lebo to má oveľa hlbšiu myšlienku ako len strohé – „podme sa ožrať“, a ja ti ďakujem, že si, ďakujem za to, že som ťa mohla spoznať a že sa pri tebe nemusím na nič hrať, lebo ma berieš takú, aká som,“ naďalej sa smejem popritom, ako počúvam jej roztomilý monológ. Znie ako vyvrhel' spoločnosti, hoci je to najväčšie zlatíčko, aké poznám.

Práve si dokončujem jemný mejkap a hrozí, že si ho rozmažem, ak neprestane byť taká sentimentálna.

„Neviem, ako budem pri mobile poobede, preto ti už teraz prajem krásny Silvester a dúfam, že sa ti stane niečo nečakané, ale príjemne nečakané,“ zdôrazní. „A želám úspešný vstup do nového roka, aby sme si užili ešte viac spoločných chvíľ. Mám ťa veľmi rada! *See you later, alligator.*“ Uvidíme sa neskôr, aligátor.

Záverečné slová zanôti ako profesionálka. Tento pozdrav sme si vymysleli pred rokom, lebo *čauko* používame so všetkými ostatnými ľuďmi na planéte. Toto je iba naše.

Ak si hlasovkujeme, automatickú odpoveď si prehrám v hlave – *In a while, crocodile*. O chvíľu, krokodíl.

Rýmovačka pochádzajúca z detskej riekanky.

Nevdojak poťahujem nosom, plná vďačnosti za ľudí okolo seba, aj keď nás dve delí takmer celá republika.

Cítim v kostiach, že budúci rok bude super, pretože si ho taký chcem spraviť. Ten nasledujúci za ním ma čaká tridsiatka. Považujem to za akýsi životný míľnik a posledný rok a pol s prívlastkom dvadsiatnička plánujem využiť do poslednej minúty.

A potom aj ten ďalší, samozrejme.

Vezmem si do batôžteka posledné veci, už jej nestíham nahrat' rovnaký úprimný dojak, a ponáhľam sa na miesto, kde sa podľa Sofi môže udiat' niečo nečakané.

Príjemne nečakané.

Prekvapuje ma, že niečo také vôbec povedala. Väčšinou som tu na rojkovskú romantiku ja, dnes som však za realistku.

Tento rok ma od romantiky mierne odklonil...

Väčšinu z neho som strávila naivným hľadaním toho pravého cez zoznamovacie aplikácie.

Získala som akurát tak balík bizarných zážitkov.

Neprestala som veriť na lásku, ale ak osud funguje tak, ako sa domnievam, alebo aspoň tak, ako si zbožne želám, zariadi veci bez toho, aby som sa umárala stretnutiami s čudnými postavičkami zo zoznamky.

Napísala som o tom pesničku a verím, že keď ju od mňa odkúpi nejaký interpret, bude z toho hit všetkých hitov. No to je, žiaľ, jediné užitočné, čo z tých mojich skúseností vzišlo.

Sústredím sa radšej na dnešný večer a nie na to, čo mu predchádzalo.

V skutočnosti ma nečaká nič nezvyčajné, len veľmi vzácna spoločnosť rodiny a priateľov. Malá partia, nikto ďalší.

A ja ako jediná bez frajera.

Aspoň to tak vyzerá.

Práve preto úplne zabudnem na Sofiine slová.

Šípim, že slová majú silu priam celého vesmíru, ale napriek pozitívnemu naladeniu by mi nikdy nenapadlo, že jedno zdanlivo neškodné pranie od Sofi by sa mohlo vyplniť.

2. kapitola

Ešte k tomu tak šialene rýchlo.

Nech sa ti stane niečo nečakané. Prijemne nečakané.

Panebože, naozaj sa to stalo.

Nikto to nečakal. Ja už vôbec nie.

A bolo to...

Nestalo sa to hneď a... vlastne stále neverím, že sa to stalo.

Čo sa to stalo?

Skončili sme spolu v posteli.

Pritom sme spolu nespali.

Teda spali, ale nič sme spolu nemali.

Vlastne mali, ale nie...

Rozlepím oči.

Ľavú dlaň mám pod paplónom a pravú stisnem do päste, očakávajúc v nej rožtek prikrývky.

Spolu s tým pohybom prebudím ruku, ktorá si ma k sebe pritiahne. V rovnakom momente zdvihnem zrak zo zeme a pozriem sa oproti do skla, kde vidím náš odraz.

Je to *on*.

Zacítim, ako sa mi lícom šuchne o rameno, ktoré skrývam pod krátkym rukávom dlhého trička na spanie.

Zapradie tak potichučky, že nerozoznám, či sa to udialo naozaj, alebo si moja rozospatá myseľ iba domýšľa.

Pohľadom automaticky skĺznem k ruke, ktorá ma objíma.

Mužná ruka s tmavými chlpkami. Nie je ich veľa ani málo. Dokonalý pomer, ak by šlo o súťažnú disciplínu.

Kým prehovoríme, doprajem viečkam ešte pár minút oddychu navyše.

Chce to rekapituláciu nečakane príjemného...